

ת"פ 57474/03 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יוסף אבו חדיר, עבד אל רחמן אבו חדיר, מחמוד אבו חדיר, כרים אבו חדיר, מוחמד אבו חדיר, מוחמד אבו חדיר

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 19-03-57474 מדינת ישראל נ' אבו חדיר (עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת דינה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מרום בן גל
עו"ד גלעד סוקולובר (פמ"י)

- נגד
1. יוסף אבו חדיר (עציר)
 2. עבד אל רחמן אבו חדיר
 3. מחמוד אבו חדיר
 4. כרים אבו חדיר
 5. מוחמד אבו חדיר
 6. מוחמד אבו חדיר
הנאשמים
נאשמים 1, 3, 4, 5
- ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן
נאשמים 2, 6
- ע"י ב"כ עו"ד סימון חדאד

גזר דין

עיקרי העובדות

1. הנאים הורשעו לפי הודהתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות:

הנאשם 1 הורשע בעבירה של חבלה בכונה חמירה לפי סעיף 329(א)(1) וסעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק); בעבירה של נשיאת נשך לפי סעיף 144(ב) לחוק; ובUBEIRA של ירי מנשך חם לפי סעיף 340(ב) לחוק.

הנאשים 2, 3, 6 הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

(2) ובאישור סעיף 29(א) לחוק.

הנאשמים 4, 5 הורשו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמירות לפי סעיף 382(א) בנסיבות סעיף 380 ובאישור סעיף 29(א) לחוק.

2. הרקע לביצוע העבירות הנדונות לפני תואר בכתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודיע הנאשמים באופן הבא:

הנאשמים כולם הם קרובוי משפחה ממשפחה אבו חדר המתגוררת בירושלים. מאז שנת 2017 לערך, קיימסךסוך מתמשך בין משפחת אבו חדר למשפחה עודתאללה. על רקע זה התרחשו מספר אירועים פליליים, שחלק מהנאשמים חשו שנגרמו על ידי בני משפחת עודתאללה, במהלךם נגרמו פגיעות גופניות ונזקים לרוכשם של מי מהנאשמים كذلك: ראשית, בתאריך 11.8.2017 הנאשם 1 נזכר ברחוב באמצעות סכין על-ידי אדם שישב בתוך רכב. זאת לאחר שהנאשם 1 ניגש אל הרכב מצד הנגג בעקבות חילופי דברים שקדמו לכך. הדקירה הייתה עמוקה של 10 ס"מ בדופן בית החזה של הנאשם 1 והוא אושפז לשמש יומיים בטיפול נמרץ. הדקירה יוסה לאחר מכן ("אחסאן") אשר נגע ברכב. נגד אחסאן הוגש כתב אישום. בתום ניהול הנסיבות, בתאריך 13.9.2018, אחסאן זוכה מכל אשר יוחס לו וזאת מחמת הספק. הנאשם 1 נותר משוכנע כי עבר אלרחמן עודתאללה המכונה "פארס" (להלן: "פארס") והוא האחראי לדקירתו באירוע האמור. שנית, במהלך המחצית השנייה של שנת 2018, הוצאה רכבו של מוחמד מוסטפא אבו חדר, אחיו של הנאשם 1. הנאשם 1 חשד כי פארס אחראי להצתה. שלישיית, בתאריך 28.2.2019 הוצאה חנות השיכת לנאשם 3, והוא נשרפה כליל. הנאשם 3 סבר שפארס אחראי להצתה.

בשל החשדות המפורטים לעיל, גמלה בלבם של הנאשמים החלטה לתקוף את פארס ולגרום לו לחבלות. הנאשמים החליטו לאروب לפארס ברחוב בו ידעו שהוא עובר באופן קבוע בדרך הקשר בו הוא מתאמן מדי יום בביתו. הנאשמים החליטו להגיע בשלושה כל רכב לרחוב א-שבבי בשועפט בו עبور פארס, להציב את רכיביהם באופן שיחסום את נתיב הנסעה של פארס, ולתקוף אותו בכוונה לגרום לו לחבלות.

השתלשות האירוע תוארה בכתב האישום המתוקן בו הודיע הנאשמים כר:

בתאריך 9.3.2019 בשעה 21:30 או בסמוך לכך, החל רצף של שיחות תיאום בין הנאשמים בכך לאروب לפארס על מנת לתוכפו בצוותא ולגרום לו לחבלות של ממש. בשעה 21:40 או בסמוך לכך הגיעו הנאים 1, 2, 3 ו-6 ברכב מסווג פורד טורנאו קונקט שבבעלות הנאים 6 (להלן: "הكونקט") לרחוב א-שבבי בשועפט הסמוך לביתו של נאים 1 (להלן: "האזור"), והמתינו להגעתו של פארס. נאים 1 הצד בקשר שתיבו המדוקדק אינם ידועו למאשימה ואשר קוטרו 0.22 מ"מ. יתר הנאשמים לא ידעו כי נאים 1 נשא עמו נשק.

בשעה 21:47 הגיע נאים 5 ברכב מסווג פורד פוקוס אשר בבעלותו (להלן: "הפוקוס") לדרך שועפט ועצר במפרץ שבצד הכביש בכיוון נסיעתו המוצופה של פארס, וזאת בסמוך לפניה צומת בה ניתן לפנות שמאלה לרחוב א-שבבי. הנאים 5 המתין במפרץ מתיו כוונה להתריע בפני האחרים על כך שפארס עומד להגיע לזרה.

בשעה 21:54 הגיעו הנאים 4 לזירה ברכבת מסוג מאזהה 323 לניטיס שבבעלות אבו (להלן: "המאזהה"), ביצוע סיבוב פרסה בסמוך לקונקט, ונעמדו לצד אופן החוסם מעבר של צלי רכב ברחוב. באותו הזמן, נסע פארס ברכבת מסוג יונדיי גטס (להלן: "הGETS") בדרך שועפט והתקדם לעבר הרמזור בצומת שועפט-א-שabi תוך שהוא עומד בנתיב הימני בכוונה לפנות שמאלה לרחוב א-שabi. הנאשם 5 הבחן בו והחל לנסוע אחריו. הנאשם 5 חצה את שני נתיבי הנסיעה בחודת תוך הפרעה לתנועת צלי הרכבת בכביש, והעמיד את הפוקום מאחורי הגטס ברמזור. כאשר התחלף הרמזור לירוק, פנתה הגטס (בה נהג פארס) לרחוב א-שabi. הפוקום (בה נהג הנאשם 5) פנתה אחריו. פארס נאלץ לעצור בשל החסימה שיצרו רכבי הקונקט והמאזהה, ונמנעה ממנו האפשרות לנסוע לאחרו בשל החסימה שיצר רכב הפוקום.

הנאים 1, 2, 3, 6 יצאו מרכיב הקונקט (עמו הגיעו לזירה), רצו לעבר רכב הגטס (בו נהג פארס), וניגשו אל החלון של הנהג. פארס יצא מהגטס ובזירה התפתח קרב יריות בין פארס אשר אחז באקדח בקוטר 9 מ"מ פרארבולום, לבין הנאשם 1 אשר אחז כאמור בנשק שטיבו המדיוק אינו ידוע למאשימתו ואשר קוטר קנהו 0.22 מ"מ.

כתוצאה מהירוי של הנאשם 1 לעבר פארס, נגרמו לפארס שלושה פצעי ירי בדופן החזה מימין ופצעי ירי נוספים בגב ליד השדרה מימין, בכבב, בבטן, ליד אבי העורקים, בכתף ימין, בעכוז ימין ובשתתי הירכתיים. עם קבלתו בבית החולים הדסה הר הצופים, פארס הורדם והונשם, קיבל מנוט דם, הוכנס נקז לחזהו מצד ימין והוא הועבר לבית החולים הדסה עין כרם לצורך טיפול רפואי. פארס נותר באשפוז עד ליום 12.3.2019.

כתוצאה מהירוי של פארס לעבר הנאים, נגרמו לנאים 1 ו-2 פגיעות כבדות: לנאים 1 נגרם שבר פתוח באמת ידו הימנית, אשר בעטיו קיבל טיפול ניתוחי ואושפז עד ליום 17.3.2019. לנאים 2 נגרמו פגיעות בסרעפת ובקיבה, אשר בעטיו נחת ו-aosפז עד ליום 16.3.2019.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם בין הצדדים כלהלן: (א) הנאשם 1 יכול לטעון כי יש להניח לטובתם שפארס הוא שירה ראשון, והמאשימת לא TABIA ראיות לסתור זאת. (ב) הנאשם 1 יכול לטעון כי האירוע התרחש בסמוך לבתו, וזאת לעניין נשיאת הנשק. (ג) למורת שמן הראיות בתיק עליה כי פארס ירה בנאים 1 ו-2 ופצע אותם, פארס לא העמד לדין בשל כך, וזאת מחמת טעמים מודיעיניים. (ד) מעוצר הבית של נאים 2, 4, 5, 6 יבוטל, והמעוצר באיזוק אלקטרוני של הנאשם 3 יבוטל, אך תיוותר על כנה ההרחקה משכונת שועפט (במה שיר היליך לפני), הרחקה זו בוטלה בהסכמה המאשימתה. (ה) לא הושגה הסכמה לעניין העונש והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם העונשיים.

4. ב"כ הצדדים לא חלקו על כך שיש מקום להבחן בין הנאשם 1 מבית חיקם באירוע נושא כתוב האישום המתוקן. בהתאם לכך, אבחן בדיון להלן בין הנאשם 1; הנאשם 2, 3 ו-6; וכן הנאשם 4 ו-5.

5. בטרם אפנה הדיון פרטני בעניינים של הנאשם 1 לפי הסדר האמור, ATIYESHS לסוגיה שמשותפת לששת הנאים, אשר ב"כ הצדדים הרחיבו דיבור לגביה בעל-פה ואף הגיעו בעניינה טיעונים משלימים בכתב.

אי העמדתו לדין של פארס בגין גריםת החבלה לנאים 1 ו-2, ומשמעות הדבר במסגרת גזרת דין של הנאים

6. מלכתחילה, פארס הועמד לדין בגין חלקו באירוע הנדון לפני, בעבירות של חבלה בכוונה מחייבה, נשיאת נשק שלא כדין וירי מנשך חמ (בדומה לעבירות בהן הורשע הנאשם 1). זמן קצר לאחר הגשת כתב האישום כנגד פארס, הגיעו לידי המאשימה ידיעה מודיעינית מקור משטרתי. תוכנה של הידיעה המודיעינית נותר גלי, אולם השר לביטחון פנים חתום על תעודה חסין לגבי זהותו של מוסר הידעה מכוח סעיף 45 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971. יעור כי המקור המשטרתי לא היה עד ראייה לאירוע הירוי נשוא כתוב האישום, אולם מסר כי שמע מידע בעניין זה מאדם אחר. לטענת המאשימה, אותו מידע היה עשוי לשיער לפארס לבטס טענה של הגנה עצמית ביחס לעבירת החבלה בכוונה מחייבה. על רקע זה, המאשימה סקרה כי מדובר במידע שהנו חווינו להגנתו של פארס, גם אם מדובר בעדות שמיועה. עם זאת, מטעמים של הגנה על שלום הציבור, המאשימה לא הייתה מעוניינת לחשוף את זהות המקור שמסר אותה. לפיכך, המאשימה חזרה בה מהאישום בעבירה של חבלה בכוונה מחייבה במסגרת ההליך הפלילי המתנהל נגד פארס. כתוצאה לכך, כתוב-האישום נגד פארס תוקן, באופן שנמחייב ממנו העבירה של חבלה בכוונה מחייבה, ונותרו במסגרתו העבירות הקלות יותר (אך החמורים כשלעצמם) של נשיאת נשק שלא כדין וירי מנשך חמ. למיטב הבנתי מטעם הצדים, כתוב-האישום המתוקן נגד פארס עודנו תלוי ועומד (בדיוון לפני נמסר כי פארס נעצר בינתיים בגין עבירה חדשה של החזקת נשק בתיק אחר).

בעקבות ההतפתחויות המתוארות לעיל, הנאים הגיעו במשפטם בקשה לגילוי ראייה חסואה באשר לזהות המודיעין המשטרתי. בתחילת, בקשות התקבלו על-ידי כב' השופט זנדבורג בבית משפט זה. בעקבות ההחלטה על הסרת החיסין, המאשימה הודיעה כי היא חוזרת בה מכתב האישום נגד הנאים שזכה בעקבות כך, אולם בד בבד המאשימה הגישה עրעור מטעמה לבית-המשפט העליון. ערעור המאשימה התקבל לאחר שנפסק כי זהותו של מוסר הידעה מודיעינית אינה חיונית להגנת הנאים מטעמים שפורטו שם. בהתאם לכך, זיכויים של הנאים בוטל והתיק חזר לבית משפט זה להמשך דיון לפני (ראו: ע"פ 5033/19 מדינת ישראל נ'abo חדיר (19.8.2019)).

7. הנה כי כן, פארס אינו עומד לדין בעבירה של חבלה בכוונה מחייבה בגין החבלות שגרם לנאים 1 ו-2 באירוע נשוא כתוב-האישום, בעוד הנאים הועמדו לדין והורשעו לפי הודהתם (כל אחד לפי חלקו) בגין החבלות שגרמו לפארס. המחלוקת לפני נסובה על השאלה האם וכייד ראו ליתן ביטוי לפער זה במלאת גזרת דין של ששת הנאים.

8. הסוגרים טוענו כי אי העמדתו לדין של פארס בגין העבירה של חבלה בכוונה מחייבה, פוגעת בתחומי הצדקה וההגינות המשפטית בצורה קשה וניכרת. לפי הנטען, יש בכך כדי להוביל לתוצאה בלתי שוויונית, שכן פארס אינו נתן את הדיון על חבלתו בנאים 1 ו-2 שבסבלו פגיעות של ממש ונדרשו לאשפוזים ולטיפולים רפואיים, בעוד הנאים עומדים לדין ומורשעים בפלילים בגין חבלתם בפארס. לשיטת הסוגרים, דוקטרינת ההגנה מן הצדק אינה מחייבת קיומו של מניע פסול,DOI באכיפה שתוצאתה מפללה. לפיכך, נטען כי מתקיימת אכיפה ברורית וכי דוקטרינת ההגנה מן הצדק מצדיקה הקלה משמעותית בעונשם של הנאים.

אשר לשאלת כיצד ראוי שהדוקטרינה תשפייע על עונשם של הנאים בשם לב לעקרונות תיקון 113 לחוק

העונשין - בדion לפניהם טענו כי ראוי שהדוקטרינה תשפייע על קביעת העונש המתאים בתוך מתחמי העונשה הולמת, שכן הנסיבות שאין הקשורות בבחירה העבירות כוללות גם את "התנהגות רשות אכיפת החוק" (סעיף 40א(9) לחוק העונשין). לחילופין, נטען כי הפגיעה בתחומי הצדקה וההגינות בגין אי העמדתו לדין של פארס בעבירות חבלה בכונה מחמירה, מצדיקה חריגה לקולא מתחמי העונשה הולמת בעניינם של הנאים. במסגרת הטיעונים המשלימים בכתב שהוגשו לאחר הדיון, הפנו הסגנורים לפסיקה ממנה עולה כי במקרים מסוימים הדוקטרינה של הגנה מן הצדק עשויה להשפייע על קביעת מתחם העונשה הולמת עצמה. בהתאם לכך, הסגנורים טענו כי אי העמדתו לדין של פארס עשויה להצדיק הקלה עונשית גם במישור קביעתם של מתחמי העונשה הולמת בעניין מרשםם.

9. מנגד, המאשימה טענה כי אין מקום לדבר על אכיפה בררנית או על הגנה מן הצדק בתיק הנוכחי, שכן עניינם של הנאים שונים מעוניינו של פארס במישור הראייתי, ולפיכך לא מדובר בהבנה פסולה בין מי שנשיבותיהם שוות. עוד נטען להבדלים במישור המהותי, שכן פארס נקלע לטור מרובה שהנאים הם שיזמו ותכננו במטרה לחבול בו. לרוע מזלם של הנאים, הם מצאו עצמן נפגעים מפארס שהוא חמוש באקדח. הגיעת המאשימה, בנסיבות אלה טענותם של הנאים להגנה מן הצדק היא בבחינת "זעקת הקוזק הנגזר". לפי הנטען, אין מקום לאפשר לנאים לטען להגנה מן הצדק בנסיבות בהן הם יזמו את הפגיעה במישר שבסופה של דרך הוואשם בעבירות פחותות ביחס אליהם, וזאת בשל הבדלים ראייתיים.

לשיטת המאשימה, מאחר שלא מדובר במקרה דין באכיפה בררנית או בהגנה מן הצדק, ממילא אי העמדתו לדין של פארס בעבירה של חבלה בכונה מחמירה, לא יכולה להשפייע על קביעתם של מתחמי העונשה הולמת, והוא אף לא מצדיקה חריגה לקולא מהמתחמים בעניינם של הנאים. לדעת המאשימה, המקום להתחשב בכך הוא במסגרת קביעת העונש המתאים בתוך מתחמי העונשה הולמת, כחלק מן הנסיבות שאין הקשורות בבחירה העבירות. בהתאם לכך, המאשימה טענה כי מן הראו' למקם את עונשם של כל הנאים ברף התחthon של מתחמי העונשה הנטענים על-ידה.

10. בהתייחס לטענות הצדדים אצ"ן כי המחלוקת ביניהם נסובה על מספר שאלות: ראשית, האם הוכחה אכיפה בררנית כלפי הנאים ביחס לפארס. שנית, האם דוקטרינת ההגנה מן הצדק (שהיא רחבה יותר מטענת אכיפה בררנית), חלה בנסיבות של הנאים. שלישית, האם ראוי שאי העמדתו לדין של פארס בגין החבלות להן גرم, תשפייע על קביעת עונשם של הנאים, ואם כן - מהו הביטוי המתאים לכך.

11. **בכל הנוגע לטענת האכיפה הברונית** - נזכיר כי בהתאם להלכה הפסוקה, אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה בררנית פסולה, ככל שהוא נעשית משיקולים עוניינים (ובכללם שיקולים ראייתיים ושיקולים הכרוכים בחלוקת היחס של כל אחד מן המעורבים באירוע הפלילי). בכלל, הנトル להוכיח קיומה של אכיפה בררנית הוא כב (ראו: ע"פ 3506/13 הב' נ' מדינת ישראל, פס' 537 (12.1.2016)). בנסיבות המקורה דין, מקובלות עלי' עדמת המאשימה לפיה הנאים לא שכנעו כי התקיימה כלפיהם אכיפה בררנית פסולה ביחס לפארס. כפי שפורט לעיל, חזרתה של המאשימה מהעבירה של חבלה בכונה מחמירה בעניינו של פארס, נבעה מכך שהמידע המודיעיני היה לפי תפיסתה חיוני להגנתו של פארס, אולם המאשימה לא יכולה לחסוף את זהות המקור המשטרתי מטעמים של הגנה על טובת הציבור. לעומת זאת, לגבי הנאים שלפני נפסק בבית המשפט העליון כי חשיפת זהות המקור המשטרתי אינה חיונית להגנתם, ועל רקע זה לא

היתה מניעה ראייתו להוותיר את עבירות האלים בכתב האישום נגדם. בהתחשב בשוני ראייתו זה, אין מדובר במתן יחס שונה למי שאינו ביןיהם הבדיקה רלוונטי. לא מצאתי כי עליה בידי הנאים לבסס גם אחר בהתנהלות המאשימים או בהפעלת שיקול-דעתה, שכן נראה כי שיקוליה של המאשימים במישור העמדה לדין ובמישור ניהול ההלכים היו עניינים ומקצועים. בהקשר האחרון, יזכיר כי העמדתו לדין של פארס בעבירות של נשיאת נשך וירי מנשך חם, נותרה על כנה.

12. אשר לדוקטרינת ההגנה מן הצדק והשאלת באיזו מידת היא חלה בנסיבות בהן לא נמצא פגם (מכוון או רשלני) בהתנהלות המאשימים - בע"פ 7621/14 גוטסינר נ' מדינת ישראל (1.3.2017) הובעו דעות שונות בשאלת זו:

כב' השופט הנדל סבר כי בנסיבותיה של אותה פרשה יש ליתן משקל לפגיעה ב"תחושת הצדק והגינות המשפטית" במישור הענישתי של גזר הדין, וזאת גם אם הרשות فعلה בתום-לב ומثار שיקולים מקצועיים וענינים ללא שנפל פגם בהתנהלה (שם, פס' 47-48).

מנגד, כב' השופט עmittel סבר כי לצורך קבלת טענה של הגנה מן הצדק יש להצביע על פגם בהתנהלות התביעה. לגישתו, אין די בפגיעה ערטילאית בתחושת הצדק והגינות, שאין מקורה בפגמים שנפלו בהלכים שננקטו על-ידי המאשימים. אף אין די בטענה להפליה תוצאתית בלתי מכוונת בהעמדה לדין.vr, נכון זהירות המתחיבת מפני הרחבה בלתי מבוקרת של דוקטרינת ההגנה מן הצדק, הדורשת בשלב הראשון לזהות פגמים שנפלו בהלכים שננקטו בעניינו של הנאשם בפלילים (שם, פס' 59).

כב' השופט ברק-ארץ נקטה בגישה "אמצע" בין שתי העמדות האמורות, ולפיה יש להצביע על פגם בהחלטת הרשות, אך פגם זה יכול להיות גם הפליה תוצאהית שנייה מכונה, וב└בד שמדובר בהפליה משמעותית במישור התוצאה (שם, פס' 47-48).

נראה כי בנסיבות המקירה דין אין הכרח להכריע בין הגישות לעיל, שכן הן מובילות לדעתו לאותה התוצאה: אם נלק פי גישתו של כב' השופט עmittel, הרי מאחר שלא מצאתי פגם בהתנהלות המאשימים, אין תחולת לדוקטרינה של הגנה מן הצדק. לפיכך, יש לגוזר את הדין בהתאם לעקרונותיו של תיקון 113 לחוק העונשין. ואולם גם אם נלק פי גישתו של כב' השופט הנדל עליה ביסטו ב"כ הנאים את טיעוניהם המשלימים בכתב, המסקנה תהיה כי אי העמדתו לדין של פארס אינה משליכה על קביעת מתחמי העונשה הולמת ואף אינה מצדיקה חריגה מהם משיקולי צדק, אלא השפעתה היא על קביעת העונש המתאים במסגרת המתחמים לפי עקרונות תיקון 113. מסקנה זו מתבקשת מן הדברים הבאים של כב' השופט הנדל בע"פ 7621/14 גוטסינר הנ"ל:

"יתכן וישאל השואל מה משמעותה של הגנה מן הצדק הבאה לידי ביטוי בגזר הדין, לאחר שתיקון 113 לחוק העונשין (ובפרט סעיף 40 לחוק העונשין) מאפשר לבית המשפט לשקל אף את הניסיות שאין קשרות ביצוע העבירה בקבעו את העונש. יתרה מכך בסעיף 40 לחוק העונשין – נסיבות הקשורות ביצוע העבירה – מוזכר בסעיף

5: "הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה". סעיף 40א, שענינו נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, מופיע בתת סעיף 9: "התנהגות רשות אכיפת החוק" וכן בתת סעיף 10: "חולף הזמן מעט ביצוע העבירה". אמנם העניין האחרון אינו נתען עונינו אך פעמים שטענה זו מזכרת חלק מטענת הגנה מן הצדק. אם כך, אף ללא הגנה מן הצדק יש ובית המשפט שוקל נסיבות אלה לקלוא בגזרת העונש. מהו הקשר בין טענה להגנה מן הצדק ותיקון 113 לחוק העונשין? התשובה לכך כפולה - מהותית ופורמלית. מבון המהותי, יש חפיפה מסוימת בין שתי המסגרות והуниין מעיד על אחידות בתפיסה העונשית. מכאן נסיק שכש שהגישה העונשין בשיטה הישראלית היא אינדיבידואלית, כך גם ישות טענת הגנה מן הצדק. ואולם לצד החפיפה החלקית, יש הבדלים מהותיים בין שתי המסגרות. החלת הדוקטרינה [של הגנה מן הצדק-ד.כ.ל.] משמעותה היא, כפי שציינתי, שעצמת הנסיבות העוטפות את רגע האירוע היא כזו שיש בה כדי להשפיע לא רק על הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, אלא אף על מעשה העבירה עצמו. מבון הפורמלי, הדבר בא לידי ביטוי בכך שבזעם שהתחשבות בנסיבות העבירה שאין קשרות ביצועה, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, עשויה להשפיע רק על גזרת העונש בגין המתחם שנקבע; החלת הגנה מן הצדק עשויה להשפיע אף על קביעת מתחם העונש עצמו, או יתר דיקוק, על נקודת ההתחלה ואף על נקודת הסוף של התוצאה העונשית".

(שם, פס' 50; ההדגשה בהן תחתון אינה במקור; יתר ההדגשות במקור - ד.כ.ל.).

אם נשים את דבריו האמורים של כב' השופט הנדל בהתיחס לנסיבות המקירה דן, נגלה כי אי העמדתו לדין של פארס בעבירה של חבלה בכונה מחמורה, לא יקרה נסיבה שעוצמתה כה גבוהה עד כדי כך שהיא "עוטפת את רגע האירוע" כלשונו של כב' השופט הנדל, או משפיעה על מעשה העבירה עצמו, או יוצרת פגעה ב"תחושת הצדקה והגינות המשפטית" ברף גבוהה באופן מיוחד. מסקנה זו מתבקשתabis להזכיר הבדלים ראויים בין הנאים לבין פארס כמפורט לעיל;abis להזכיר הבדלים שבין הנאים הם שיזמו וכוכנו את המארב על פארס, כאשר אלמלא אותו מארב יוזם ומתוכנן, האירוע יכול היה למנוע (לרבות החבלות שנגרמו לנאים 1 ו-2);abis להזכיר הבדלים הועמד לדין פלילי בגין עבירות של נשיאת נשך וירי בנשך חמ (ה גם שבעירית האלימות החמורה יותר נמחקה מכתב האישום בעוניים מטעמים ראויים שנפסק כי אינם מתקיימים בנוגע לנאים). הנה כי כן, גם אם נלק לפי גישתו של כב' השופט הנדל, לא מצאת הצדקה להקלת עונשיות במישור קביעת מתחמי העונשה הולמת בעוניים של הנאים, או הצדקה לחריגת לקלוא מהמתחמים משיקולי צדק רק בגין אי העמדתו לדין של פארס בעבירה של חבלה בכונה מחמורה.

13. לצד כל זאת, אין כי מティיעני המאשימה משתמש שגם היא מסכימה כי מתעוררת תחושה לא נוחה מן התוצאה לפיה פארס לא העמד לדין בגין גרימת החבלות המשמעותיות לנאים 2-1, בעוד הנאים הועמדו לדין והורשעו לפי הודאותם בגין גרימת החבלות לפארס.

כמו המאשימה, אף אני סבורה כי בנסיבותיו הקונקרטיות של המקירה שלפניי, המקום הראו ליתן ביטוי לכך, הוא במישור קביעת העונש המתאים בגדיריהם של מתחמי העונשה הולמת. מסקנה זו מתבקשת מכך שבהתאם

לעקרונות תיקון 113, דרך המלך היא כי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה משפיעות על קביעת העונש המתאים בಗדרו המתחם, ולא על קביעת המתחם או על חריגה לקולא ממנה (ראו גם: סעיף 4יב סיפה לחוק העונשין).

noch הטעמים האמורים ובהתקף בדרך המלך, ההתחשבות באו העמדתו לדין של פארס בגין החבלות להן גרם, תמצוא את עיקר ביטויו בסוגרת קביעת העונש המתאים בתחום מתחמי העונשה הולמת בעניינים של הנאים, וזה לפי עקרונו של תיקון 113 לחוק העונשין.

14. משאמרתי דברים אלה במישור העקרוני, אעבור כתעת למלאכת גזירת הדין במישור הפרטני, תוך הבחנה בין הנאים לפיה חלקם היחסי באירוע. אפתח בגזירת דין של נאשם 1, לאחר מכן אעbor לגזירת דין בעניינים של נאים 2, 3 ו-6, ואסימם בגזירת דין של נאים 4 ו-5.

גזירת דין של נאשם 1

(א) תסקיר שירות המבחן

15. מההסקיר עולה כי הנאשם 1 בן 44, עבד כנגן, נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים מנישואיו הראשונים אשר נמצאים במשמרתו. noch מעצרו של הנאשם 1, לידי מנישואיו הראשונים מטופלים על-ידי אשתו החדש בסיעו בני משפחתו. שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 התיחס לתיק הנווכתי באופן שטחי ומוצמצם תוך טשטוש חומרת העבירות בהן הורשע, ותוך קושי להציג דרכי פתרון מותאמות לקונפליקטים בחיו, לרבות הסכוס ברקע כתוב האישום שעודנו פעיל. ההתרשות של שירות המבחן היא כי הנאשם 1 מאופיין בדרכי חשיבה ובדףו עבריות מופנים, ללא מוטיבציה לשינוי וללא בינה עמוקה וביקורתית של התנהלותו. להערכת שירות המבחן, כל אלה מצביעים על סיכון ביןוני-גבוה להישנות עבירות אלימות בדרגת פגיעה ביןונית-גבוהה. לצד זאת, שירות המבחן ציין לחובב את הדאגה שהנאשם 1 ביתא לאשתו הנווכתית ולילדיו, ולניסיונו לקדם יציבות תעסוקתית טרם מעצרו. לגישת שירות המבחן, עונשה מוחשית מאחריו סורג ובריח תציב לנאים 1 גבול ברור להתנגדותו, וכן תשקף לו את חומרת מעשיו ואת הפגיעה שהسب לסייעתו.

(ב) ראיות לעונש

16. מגילון רישום פלילי שהגיעה המאשימה, עולה כי לחובת הנאשם 1 מספר הרשעות קודמות בפלילים. ההרשעה الأخيرة היא משנת 2016 בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג קודמת, בעtin נגזרו עליו 6 ימי מאסר בפועל. יתר ההרשעות הקודמות התיישנו.

17. במסגרת הראיות לעונש, הסגנור הגיע לעיוני מכתב בחתימת מנהל בית הספר היסודי בו לומדים שניים מבניו של הנאשם 1. המכתב מתיחס למצוות של הקטינום. לא יצאין את הפרטים מחמת צנעת הפרט (ג/1).

(ג) טיעוני הצדדים לעונש

18. המאשימה הדגישה את חלקו המשמעותי של הנאשם 1 באירוע נושא כתב-האישום ואת חומרת מעשיו. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע מ-5 עד 8 שנות מאסר בפועל. המאשימה צינה את עברו הפלילי של הנאשם 1 ואת התס Kirby הלא חיובי שהוגש בעניינו. אפ-על-פי-כן, המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 1 עונש המצוי ברף התחתון של המתחם הנטען. זאת, בהתחשב בכך שה הנאשם 1 נפגע מהיר של פארס לעברו; בהתחשב בכך שפארס לא הועמד לדין בגין גרים החולות לנאים 1 ו-2; וכן בהתחשב בכך שה הנאשם 1 הודה ונטל אחריות על מעשיו תוך חיסכון בזמן שיפוטו ניכר בשים לב לקיומם של קשיים ראייתיים משמעותיים בתיק.

19. מנגד, בא-כוח הנאשם 1 הדגיש את מכלול הנسبות לccoli בעניין מרשו. לטענת הסגנור, מתחם העונש ההולם בגין מעשי הנאשם 1 נע ממאסר קצר בפועל ועד 30 חודשים מאסר בפועל, כאשר בנסיבות העניין ניתן כי מן הראי להסתפק בימי המעצר.

20. הנאשם 1 הביע בדבריו לפניו חרטה על מעשיו וביקש להקל עמו כדי שיוכל לשחרר מבית האסורים ולטפל בילדיו הקטינים.

(ד) מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1

21. **הערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הגנה על שלמות הגוף והנפש, וכן הגנה על שלום הציבור וביטחונו. עצמת הפגיעה בערכיהם אלה היא מהותית.

22. בכל הנוגע **לنسبות ביצוע העבירות** - העברות היו פרי תכנון מוקדם. הנאשם 1 ביחד עם יתר הנאים, תכנן מבעוד מועד לאروب לפארס על-מנת לתקוף אותו בצוותא ולגרום לו חבלות של ממש. הסיבה לביצוע העבירות הייתה החשד של הנאשם 1 כי פארס עמד מאחורי דקירתו של הנאשם 1, מאחורי הצתת רכבו של אח הנאשם 1 ומאחורי הצתת חנות של נאם 3. לצורך כך, ולאחר מספר שיחות תיאום, הנאים ביצעו מארב באמצעות מספר רכבים ברחוב סמוך לביתו של הנאשם 1, בידועם כי פארס נוהג לעבור באותו רחוב באופן קבוע בדרכו אל ביתו מחדר הcores בו הוא מתאמן מדי יום. הנאשם 1 נשא עמו לאירוע נשק שהחזק שלא כדין ואשר קוטר קנהו 0.22 מ". בדיעבד התברר לנאים כי גם פארס נשא עמו אקדח שהחזק שלא כדין, שקוטרו 9 מ". בעת שפארס נקלע למארב, הוא יצא מרכבו. כמוסכם בין הצדדים, אין להזבת הנאים כי פארס הוא שירה ראשון. בעקבות כך, התפתח קרב יריות בין פארס לבין הנאשם 1. כתוצאה לכך, נגרמו לפארס מזה, ולנאים 1 ו-2 מזה, פציעות ירי משמעותיות כמפורט בס' 2 לדברי לעיל. הנזק הפוטנציאלי שהוא טמון במעשיו של הנאשם 1 היה רב, וכן בנס האירוע לא הסתיים בפגיעה בנפש - של פארס, של הנאשם, או של עברי אורח בשים לב לכך שהאירוע התרחש ברחוב של עיר.

מבחינת חלקו היחסי של הנאשם 1 באירוע - ניתן לומר כי חלקו של הנאשם 1 הוא משמעותי ודומיננטי ביחס ליתר הנאים שלפני. מכתב האישום המתוקן עליה כי הנאשם 1 היה מוחללי האירוע לאחר שニアר פגע בו ובבני משפחתו. נראה כי אין זה מקרה שהמארב תוכנן בקרבת ביתו של הנאשם 1 דווקא. כמו כן, הנאשם 1 ראה להציג באקדח שנשא שלא כדין, וזאת ללא ידיעת יתר הנאים. אכן, יש ליתן משקל לכך שニアר - ולא הנאשם 1 - היה הראשון שירה מנשקו באירוע, כאשר הנאשם 1 הגיע באמצעות ירי משלו. עם זאת, אין להתעלם מכך שנאים 1

היה מבצע עיקרי של העבירות בהן הורשע, כאשר אל מלא המארב שהוא שותף מרכזי בתכנונו וביבצועו, האירוע לא היה מתרחש. בהתחשב בכך, נראה כי לא בכדי הסגנור נמנע מלוור טענה של קרבה לסייע לאחריות פלילית.

לגביו העבירה של נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין - הוסכם בין הצדדים כי האירוע התרכש בסמוך לביתו של הנאשם 1. בהתחשב בכך, הסגנור טען כי העבירה האמורה קרויה בנסיבות חלופה המסקלה יותר של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק. הסגנור הוסיף והדגיש כי בוגוד לפארס שנשא נשק שלא כדין בדרכו מחדר הקשר בו התאמן, הרי הנאשם 1 נשא נשק שלא כדין בקרבת ביתו הפרטיו ולפיכך יש לייחס למעשה זה חומרה פחותה. בהתייחס לכך אצין כי אכן הנאשם 1 נשא את הנשק בקרבת ביתו, אולם בכך יש לזכור כי הנאשםם הם אלה שיזמו וקבעו את מיקום המארב ליד ביתו של הנאשם 1. כמו כן, הנאשם 1 ראה להציג בנשק מעוד ולהביאו למארב שתוכנן עבור פארס.

23. **מחינת הענישה הנוגגת** - הנאשם 1 הורשע בעבירה של חבלה בכונה חממית, שהעונש המרבי הקבוע בגין בחוק הוא מאסר 20 שנים. מדובר בעבירה אלימות חמורה, שהתלווה לה עבירה של נשיאת נשק שלא כדין (אשר העונש המרבי בגין הוא מאסר 10 שנים) וכן עבירה של ירי מושך חם באזרע מגורים (אשר העונש המרבי בגין הוא מאסר 5 שנים). בית המשפט העליון עד לא אחת על החומרה היתריה הгалומה בעבירות אלימות, ועל הצורך להרטיע מפני יישוב מחלוקת בכוח הזרוע. זאת, בדרך של הטלת עונשים ממשמעותיים שהיה בהם כדי להעביר מסר מרתיע הן לעבריין האינדיבידואלי והן לעבריינים פוטנציאליים ולחברה כולה (ראו למשל: ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2007), פס' 10). אשר לעבירות נשק - בית המשפט העליון הדגיש בפסקתו את הכרח להוקיע עבירות של החזקה ונשיאה של נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם לשם פתרון סכסוכים. אף זאת באמצעות הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופה ממושכת (ראו: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019)).

בחינת הפסקה מעלה כי בגין מעשים קרובים לאלה בהם הורשע הנאשם 1, מוטלים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממשמעותיות. כך למשל, בע"פ 8462/15 ابو ראם נ' מדינת ישראל (30.11.2016) בית המשפט העליון קבע מתחם ענישה הולמת שנע מ-24 עד 48 חודשים מאסר בפועל, וזאת בגין ביצוע עבירות אלימות שכלו עrichtת מארב יוזם ומתווכן על-ידי מספר נאים תוך שימוש בכלים רכבי לשם תפיסת המתלוננים, וכן הצדידות בנשק קר (מוטות וקרשים) לשם תקיפת המתלוננים. למثالוננים באותה פרשה נגרמו חבלות גופניות ממשיות, שחיבבו טיפול רפואי ואשפוז. לאחר שבמקרה שלפניו הנאשם 1 הצדיד מבעוד מועד בנשק חם (להבדיל מנשק קר) ואף עשה בו שימוש (ה גם שבתגובהו לירי מצדו של פארס), הרי מתחם הענישה הולמת ראוי שיהיה חמוץ יותר מזה שנקבע בע"פ 8462/15 ابو ראס הנ"ל. כך, נוכח החומרה היתריה של עבירות החזקה ונשיאה של נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם באזרע מגורים.

בעניין האחרון ניתן להפנות לע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבاري (2.7.2020) שפורסם בעת האחרון. באותו מקרה בית המשפט העליון השית עונש בן 36 חודשים מאסר בפועל בגין ירי מכלי נשק אוטומטי מאולתר באזרע מגורים, ללא עבירות אלימות נלוות. אמן, במקרים שלפניו מדובר באקדח שקוטר קנהו 0.22 מ"מ ולא בנשק אוטומטי, כאשר נשיאת האקדח הייתה בקרבת ביתו של הנאשם 1. כמו כן, נראה שעברו הפלילי של הנאשם 1 קל יותר ביחס זהה של המשיב בע"פ 1509/20 נבاري הנ"ל. עם זאת, במקרה שלפניו נלוותה לעבירות נשיאת הנשק והירי גם עבירה

אלימות חמורה, וזאת בגין מקרה שנדון בע"פ 1509/20 נבاري הנ"ל.

24. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירות; במידיניות הענישה הנוגגת; ובעקרון הילימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורת **כימתחם העונש ההורטבגין** העבירות בהן הורשע הנאשם 1 נס-40 חודשים מאסר בפועל עד 6 שנות מאסר בפועל.

בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לפחות משיקולי שיקום, או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

(ה) העונש המתאים בענינו של הנאשם 1 בגדרו המתחם

25. לצורך גזרת העונש המתאים בגדרו המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

26. **לחובת הנאשם 1** יש לשקל את הנתונים הבאים: ראשית, מדובר במשעים חמורים שככלו עשיית דין עצמי בדרך אלימה של תכנון מרובה יוזם אשר מטרתו גריםת חבלות. הכל, תוך הצעידות בנשך חמ ועשית שימוש בו ברוחבה של עיר. אין ספק כי ראוי להעניר מסר מרטיע ליחיד ולרבבים מפני מעשים מסוג זה. שנית, כפי שצוין בפס' 15 לדברי לעיל, התרומות שירות המבחן הייתה כי הנאשם 1 מאופיין בדרכי חשיבה ובדפוסי עבריניות מופנים, ללא מוטיבציה לשינוי ולא בחינה עמוקה וביקורתית של התנהלותו. להערכת שירות המבחן, כל אלה מצביעים על סיכון ביןוני-גבוה להישנות עבירות אלימות. שלישית, כפי שצוין בפס' 16 לעיל, אין מדובר בהסתבות ראשונה של הנאשם 1 עם החוק, שכן בעברו של הנאשם 1 חמש הרשות קודמות, האחרונה שבנה בגין עבירות אלימות לפני בת זוג. לצד זאת, ראוי לציין כי יתר הרשותויי הקודמות של הנאשם 1 התיישנו.

27. **לטבות הנאשם 1** שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הנאשם 1 סבל פציעות של ממש עקב האירוע. הוא נדרש לטיפול ניתוחי ולאשפוז. לטענת הסגנון, הנאשם 1 סובל מפציעות עד היום, לרבות נכות בידו שנפגעה באירוע. שנית, למרות שפארסירה בנתן 1 גרם לפצעותיו, הוא לא העמד לדין בשל כך מטעמים מודיעניים. מסיבות עליהן עמדתי בהרחבה בפס' 13-6 לעיל, הדבר מצדיק הקלה עונשית במישור קביעה העונש המתאים בגדרו המתחם. שלישית, הנאשם 1 הודה ונטל אחריות על מעשיו. בהקשר זה ראוי להציג כי המאשימה אישרה בטיעוניה לעונש כי הודאת הנאים היה מושמעותית בראשי החיסכון במשאים ציבוריים. ובלשונה של באת-כוכח המאשימה: "החיסכון מהזמן שיפוטי הוא ניכר מאד. זה היה יכול להימשך הרבה זמן, וגם המאשימה חושבת שיש מקום בתיק הספרטיפי הזה לחתה משקל כי היו קשיים ראויים מהותיים" (עמ' 37, ש' 15-14). רביעית, משפחתו של הנאשם 1 סובלת מהפגיעה ניכרת כתוצאה מעשייו: הנאשם 1 נושא לאשתו הנוכחית חדש וחצי בלבד לפני פניה מעצרו בתיק זה. בעקבות מעצרו האמור, האישה הנוכחית מצאה עצמה מטפלת לבדה בחמשת ילדיו הקטנים מנישואיו הראשונים. על-אףمامציה הרואים להערכתה של האישה הנוכחית, מצב הקטנים אינם פשוט (ראו מכתב מנהל בית הספר היסודי של שניים מהילדים: פס' 17 לדברי לעיל).

28. בהתייחס למכלול הנתונים האמורים, אצין כי אלמלא הנסיבות לקולא, לא הייתה מהססת לגזר על הנאשם 1 עונש ברף האמצעי ומעלה של המתחם שנקבע. קר בין היתר, בשים לב לצורך להרטיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות מעשים דומים לאלה בגנים הורשע.

עם זאת, מצבור הנסיבות לקולא בתיק זה הוא ייחודי, באופן המבדיל אותו מתייקים אחרים. במישור קביעה העונש המתאים מן הראוו ליתן משקל ממשי לאי העמדתו לדין של פארס בגין הפשיעות שגרם לנאשם 1, וכן ליתן משקל ממשועוט לעובדה שאין חולק בין הצדדים כי הודהת הנאשם 1 חסכה משאבים ציבוריים רבים עקב קשיים ראיתיים ניכרים בתיק שהמאשימה בהגינותה אישרה את קיומם. נוכח שיקולים אלה, גם המאשימה הסכימה כי ראוי להעמיד את העונש ברף התחרתו של מתחם הענישה ההורמת (אף שהמתחם לו טענה המאשימה שונה מזה שקבעתי). בהתחשב בכל אלה, אני רואה להשיט על הנאשם 1 עונש בתחתית המתחם שנקבע - 40 חודשים מאסר בפועל (בניכוי ימי המעצר), וכן מאסרים מותניים הצופים פני עתיד.

גזרת דין של נאים 2, 3 ו- 6

(א) תסקיר שירות המבחן

29. **לגביו הנאשם 2** - מتسקיר שירות המבחן עולה כי הוא בן 27, נשוי ואב לשני ילדים, עובד בתחום השיפוצים והرتכות, נעדר עבר פלילי. הנאשם 2לקח אחריות על המעשים, וכן ביטה חרטה ואמפטיה כלפי פארס שלא עמו סכソン אישוי קודם. לדבריו, הוא ביצע את המעשים על רקע חינוכו לערכיהם של שייכות ונאמנויות משפחתיות, ועל רקע סערת רגשות. לטענת הנאשם 2, ביום הוא מבין כי סיוע לבני משפחתו צריך להינתן בדרכים שאינם אלימות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 היה אדם נורמלי בבסיסו וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתק ומהدد גבול עבורה. שירות המבחן המליץ לשקל עונש של עבודות שירות, ולהלופין המליצה היא להביא בחשבון את הנסיבות לעיל אם יוחלט על הטלת מאסר בפועל לריצוי ממש.

30. **לגביו הנאשם 3** - מהتسקיר עולה כי הוא בן 38, נשוי ואב לשתי בנות, נהג משאית. קודם לכך היה בעל חנות לכלי בית אולם חנותו נשרפה כמתואר בחלק הכללי של כתוב האישום. בני המשפחה המורחבת ראו בפארס כאחראי להצתת החנות. ביום הנאשם 3 בעל חובות ומתנהל נגדו הליך כינוס. לדברי הנאשם 3, לאחר שריפת חנותו הוא חש כס רב בגין הפגיעה הכלכלית שנגרמה לו, ובשל הפגיעה בכבודו העצמי ובכבוד משפחתו. בקרוב בני המשפחה המורחבת עללו קולות שיש להציב גבול להתנהgoto של פארס, והוגשה תלונה במשטרה. שירות המבחן ציין כי הנאשם 3 נטל אחירות מילולית למעשים בהם הורשע, וביטה חרטה בגין והבנה כי האירוע יכול היה להסתמך בתוצאות חמורות יותר. הנאשם 3 היה נתון במעצר בית ושולב ב��וצה לעצורי בית, אולם גילה חוסר יציבות בהגעה למפגשים ונראה כחסר מוטיבציה לקשר טיפול. שירות המבחן התרשם כי ברקע ביצוע העבירות מצוים ערכים משפחתיים למחיבות ולأنमנות משפחתיות, כאשר בעת הרלוונטיות הנאשם 3 חש איום וחשש לפגיעה נוספת בו ובבני משפחתו. במישור המליצה, שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית, ולא בא בהמליצה לחЛОפות ענישה או שיקום.

31. **לגביו הנאשם 6** - מتسקיר שירות המבחן עולה כי הוא בן 30, נשוי ואב לשני ילדים, עובד כאינסטטטור, נעדר עבר פלילי. הנאשם 6לקח אחריות על המעשים וביטה חרטה ואמפטיה כלפי פארס. לדבריו, בעת הרלוונטיות חווה כס

כלפי פארס בשל הפגיעה שלטענתו גרם לבני משפטו, והתקשה לעמוד מנגד ולא לסייע. לטענת הנאשם 6, כיום למד לך ממעשי. שירות המבחן התרשם כי בركע המעשים עמדה מחוייבות הנאהם 6 לבני משפטו והזדהות עמם. כיום הנאשם 6 נמצא בתהילך של התבוננות פנימית תוך הבעת עמדות מכובדות חוק, כאשר ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ומחדד גבוק. שירות המבחן המליך לשקל עונש של עבודות שירות, ולחלופין המליצה היא להביא בחשבון את הנسبות לעיל אם יוחלט על הטלת מאסר בפועל לריצוי ממש.

(ב) ראיות לעונש

32. הנאים 2 ו-6 הנם חסרי עבר פלילי. אשר לנאהם 3 - מגילון רישום פלילי שהגישה המאשימה, עולה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות שלא בתחום האלימות (מדובר בהרשעות בגין עבירות של החזקת נכס הכספי כגנוב, קבלת נכס שהושג בעוון, וכן הסעת שווה לא חוקי).

33. במסגרת הראיות לעונש, הסוגרים הגיעו לעינוי צילום של קליע שנותר בגוףו של הנאשם 2 באזרע עמוד השדרה, אשר מקורי באירוע נושא כתב האישום. כמו כן, הוגש תיעוד אודוט הליכי פשיטת רגל בהם מצוי הנאשם 3 עקב חובותיו הכספיים.

(ג) טיעוני הצדדים לעונש

34. לגשת המאשימה, מתחם העונש ההולם לגבי נאים 2, 3, ו-6 נע מ-2.5 עד 5 שנים מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הסכימה כי יש לתת משקל לכך שהנאם 2 נפגע מהיר של פארס שלא הוועד לדין עקב כך מטעמים מודיעיניים, וכן ליתר הנسبות ל科尔א, לרבות ההזדהה ונטיילת האחריות על רקע קשיים ראויים מהותיים בתיק. בהתחשב בכך, נטען כי יש להעמיד את עונשם של הנאים ברף התחרตอน של המתחם הנטען.

35. מנגד, הסוגרים הציגו את מכלול הנسبות ל科尔א בעניין מרשםם. ב"כ הנאשם 3 טוען למתחם עונש הולם שנע ממאסר מותנה ועד מאסר קצר בעבודות שירות. ב"כ הנאים 2 ו-6 טוען למתחם עונש הולם שנע מ-6 חודשים עד 8 חודשים מאסר בפועל. שני הסוגרים עתרו להסתפק בימי מעצרם של הנאים. ב"כ הנאים 2 ו-6 הוסיף וטען כי אם בית המשפט יסביר שמתחם העונש ההולם צריך להיות מחמיר יותר, כי אז יש מקום לחריגה ל科尔א מהמתחם משיקולי שיקום תוך הסתפקות בימי המעצר.

36. כל אחד מהנאים 2, 3 ו-6 הביע חרטה בדבריו לפניי, ושאיפה לא לשוב לבתי המשפט.

(ד) מתחם העונש ההולם בעניינם של נאים 2, 3 ו-6

37. **הערכים המוגנים** שנפגעו בגין מעשיהם של הנאים 2, 3 ו-6 פורטו לעיל.

אשר **לנסיבות ביצוע העבירה** - שלושת הנאים הודיעו בכך שתכננו לתקוף את פארס יחידי, ולגרום לו

לחבלות ממשיות. לצורך כך, הנאים ביצעו רצף של שיחות תיאום ביניהם בכך לארוב לפארס, וכן עשו שימוש במספר כלי רכב. כאשר פארס נקלע למארב המתוכנן, הנאים 2, 3, ו-6 יצאו מהרכב, רצו לעבר רכבו של פארס וניגשו לחלון הנהג של רכבו. בעקבות כך, פארס יצא מהרכב.

יודגש כי החל משלב זה באירוע ואילך, לא מייחס לנאים 2, 3, ו-6 ביצוע מעשה ישיר כלשהו. אין חולק כי הם לא נגעו בפארס ולא חבלו בו בעצמם; הם לא נשאו עמו כל נשק או כל משחית מסווג כלשהו; הם לא ידעו שהנאים 1 נושא עמו נשק; והם עצם לא נטלו חלק פעיל בקרבת היריות שהתרפה בין פארס לבין הנאים 1. אחריותם בפלילים לעבירה של גרים חבלה חמורה לפארס, נובעת מhayotם מבצעים בנסיבות: לאחר שהנאים 2, 3 ו-6 ביצעו יחדיו את המארב לפארס במטרה לחבל בו, הרי הם אחראים בנסיבות לחבלות החמורות שנגרמו לפארס בעקבות היריות של הנאים 1, וזאת גם אם הם עצם לא חבלו בו (ראו בהקשר זה סעיף 29(ב) לחוק העונשין הקובלע כי: "המשתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בנסיבות, ואין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומकצתם בידי אחר". עוד ראו: ע"פ 2350/14 ג'עברי נ' מדינת ישראל (18.1.2015), פס' 26 שם צוין כי: "לענין הביצוע בנסיבות, אין הכרח כי ערך תכנון מוקדם משותף של העבירה לפרטי פרטיה, ואף אין זה נחוץ כי ביצועה בפועל יתאמם במדוקיק את כוונתם המקורית של המשתפים"; ראו גם: ע"פ 517/08 בינייב נ' מדינת ישראל (29.6.2009), פס' 5).

הנה כי כן, הנאים 2, 3, ו-6 אחראים לחבלות החמורות שנגרמו לפארס מבצעים בנסיבות. עם זאת, ראוי לציין כי חלקם היחסני של הנאים האמורים הוא נמוך משמעותית ביחס לחלקו של הנאים 1 באירוע, בשל העובדה שכאמר הנאים 2, 3, ו-6 לא חבלו בעצמם בפארס, לא נשאו כל משחית, ולא ידעו על הנשק שהנאים 1 הביאו עמו לזרעה.

אשר לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה - הפגיעה בגוףם של פארס, הנאים 1 והנאים 2 פורטו לעיל. למען שלמות התמונה, אזכיר שוב כי הוצג לפני צילום גופו של הנאים 2 נותר עד היום קליע בקרבת עמוד השדרה כمفופת בפס' 33 לדברי לעיל.

38. **מבחן הענישה הנוגנת** - הנאים 2, 3 ו-6 הורשו לפי הודהתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהעונש המרבי הקובלע בצדה בחוק הוא מאסר 14 שנים. לאחר שמדובר בעבירה אלימה המבוצעת בחבורה, הרי ככל בתי המשפט יטו להשיט בגיןה עונש מאסר בפועל, וזאת כדי להריע מפתורן סכסוכים בכוח הזרוע תוך Nutzung החוק לידיים. בוחינת הענישה הנוגנת מעלה כי משך עונשי המאסר בפועל הוא במנעד רחב, אשר מושפע בין היתר מנסיבות ביצוע העבירה בכל מקרה לגופו.

39. בהתחשב בכך שהנאים 2, 3 ו-6 הורשו מבצעים בנסיבות בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות שקדם לה מארב מתואם ומתוכנן מראש; אך גם במצב שבו לכך שהנאים האמורים לא חבלו בעצמם בפארס, לא נשאו כל משחית ולא ידעו על הנשק שהנאים 1 ופארס הביאו עמו לזרעה, כאשר הנאים 2 עצמו הופטע מהירין ונפצעו ממנו באופן ממשוני - אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר בפועל לתקופה ממשית ועד 3.5 שנות מאסר בפועל.

40. בהתייחס לטענות הסגנורים עיר כי לא מצאתי מקום לחרוג מהמתחם האמור לקולא מטעמי שיקום:

בכל הנוגע לנאים 3, הרי הוא שלל נזקקות טיפולית, נשר מההlixir הטיפולי בו שולב, ושירות המבחן נמנע מהמלצת טיפולית בעניינו. בכל הנוגע לנאים 2 ו-6 - הتفسרים בעניינם אכן חיוביים. עם זאת, אין די באמור בהם לעניין נטילת האחריות, החרטה הכתנה והבעת האמפתיה כלפי נפגע העבירה כדי להצדיק חריגה לקולא מהמתחם. זאת, להבדיל מהשפעה על קביעת העונש בגין המתחם כמפורט להלן.

(ה) העונש המתאים בעניינים של נאים 2, 3 ו-6 בגין המתחם

41. **לחובתם של שלושת הנאים** יש לשקל את חומרת העבירה בה עסקין, ואת הצורך בהרטעת היחיד והרבים בGINA.

42. **לטובתם של שלושת הנאים** יש להביא בחשבון את ההודאה ואת נטילת האחריות, וכן את החיסכון הניכר במשאבים ציבוריים לשם לב לעובדה המאושרה עצמה הסכמה כי התקיק התAFXIN בזמנים ראייתיים כאמור לעיל. בנוסף, יש לחת בחשבון את הנסיבות הגופניות המשמשות מהן סבל הנאים 2. בהמשך לכך, יש להתחשב בעובדה לפיה למרות שפארס ירה בנאים 1-2 וגרם לפצעותיהם, הוא לא הוועד לדין בשל כך מטעמים מודיעיניים. מסיבות עליהן עמדתי בהרחבה בס' 13-6 לעיל, הדבר מצדיק הקלה עונשית במישור קביעת העונש המתאים בגין המתחם. אוסיף כי שלושת הנאים מפרנסים את משפחותיהם שמצון הכלכלי אינם טוב. הנאים 3 מצוי בהליך פשיטת רגל. הנאים 6 הסכים לחייב רכבו לטובת המדינה במסגרת תיק זה.

43. ברגיל, העונש בגין העבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות, הוא אסור בפועל לתקופה ממשית שריצוייה מאחריו סORG ובריח. עם זאת, נכון, נכון מכלול הנסיבות לקולא ובראשם: ההודאה ונטילת האחריות על רקע קשיים ראייתיים מהותיים בתיק, שהמאשימה הסכמה כי יש ליתן להם משקל במישור העונשי; אי העמדתו לדין של פארס בגין החבלות שגרם לנאים 2 מטעמים שפורטו לעיל; וכן תקופת המעצר המשמשת במהלך שלושת הנאים שהוא מאחריו סORG ובריח (עמדו על כך להלן) - מצאתי להימנע מהטלת עונש אסור בפועל לריצוי ממש, וראיתי להסתפק בנסיבות הדיניות של מקרה זה בנסיבותיו בדרך של עבודות שירות.

44. מבחינת משך עבודות השירות - אני סבורה כי יש מקום להבחנה מסוימת בין הנאים 2 ו-6 לבין הנאים 3:

בעוד הנאים 2 ו-6 נעדרו עבר פלילי, הרי עבר הנאים 3 אין מדובר בהסתבות ראשונה בפלילים שכן בעברו 3 הרשעות קודמות, אף כי לא בעבירות אלימות (ראו: פס' 32 לדברי לעיל). כמו כן, בעוד הتفسרים בעניינים של הנאים 2 ו-6 חיוביים וככללים המלצה להטלת עבודות שירות, הרי תסקירותו של הנאים 3 כולל היבטים מעוררי קושי, גם אין מדובר בתסקיר שלילי. אוסיף כי בין הנאים 2 ו-6 לבין הנאים 3 קיים הבדל במישור משך המעצר מאחריו SORG ובריח: הנאים 2 ו-6 היו עצורים מאחריו SORG ובריח שבועה חודשים (מאמצע מרץ 2019 עד יום 20.10.2019) ולאחר מכן שוחררו למעצר בית בגין מספר ימים עד יום 29.10.2019. מנגד, הנאים 3 היה עצור מאחריו SORG ובריח שלושה חודשים (מאמצע מרץ 2019 עד יום 11.6.2019) ולאחר מכן היה עצור באיזוק אלקטרוני עד יום

.29.10.2019

ההבדלים האמורים בין שלושת הנאשמים כמפורט לעיל, קיבלו משקל מסוים בקביעת מושך תקופת עבודות השירות שתושת עליהם: על נאם 3 יגזרו 9 חודשים עבודות שירות, ועל נאים 2 ו-6 יגזרו 7 חודשים עבודות שירות. בנוסף לכך, יגזרו על שלושת הנאים עונשי מאסר על-תנאי.

גזרת דין של הנאשמים 4 ו-5

(א) תסקרי שירות המבחן

45. **לגביו הנאשם 4** - בתסוקיר שירות המבחן עולה כי הוא בן 28, נשוי ואב לילדה בת שנה, עובד כחשמלאי. הנאשם 4 הנו אחיו הצעיר של הנאשם 5. הנאשם 4 מסר לשירות המבחן כי הרקע לביצוע העבירה בה הורשע היה סכוך לא פטור בין בני משפחתו לבין פארס, כאשר הוא עצמו לא היה מעורב בסכסוך באופן אישי. שירות המבחן ציין כי לנאם 4 הרשעה קודמת בעבירות אלימות שהר堪ע לה נאמנות משפחתיות. לצד זאת, ציין כי הנאשם מתפקיד באופן חיובי, מבטא עמדות ששלולות לגיטימיות של התנהלות אלימה בדרך כלל, וכי ההליך הפלילי הינו גורם מרתקע עבורו. שירות המבחן המליץ על עונש של עבודות שירות, ולאחר מכן המליצה היא להביא בחשבון את הנسبות לעיל אם יוחלט על הטלת מאסר בפועל לריצוי ממש.

46. **לגביו הנאשם 5** - בתסוקיר ציין כי הוא בן 40, נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד עצמאי בעסקי הרכב והగירה, ללא עבר פלילי. המשיב 5 ציין כי כיום קשרו עם בני המשפחה התרופפו שכן הוא חש כעס על כך שבגללם נקלע לסייעואה מורכבת. שירות המבחן התרשם מקיומם של כוחות חיובים שימושיים על אורחות חייו של הנאשם 5 ועל התנהלותו. המלצת שירות המבחן היא להטלת עונש של עבודות שירות.

47. למען שלמות התמונה, יוער כי בתסקרים של הנאשמים 4 ו-5 ציין כי הם טענו לפני שירות המבחן שהם לא היו מעורבים בתכנון המוקדם של האירוע עם פארס, וכי הם נקלעו לסייעואה תוך כדי התרחשתה. ביקשתי את התייחסות הסגנור ואת התייחסותם של הנאשמים 4 ו-5 לכך בדיון הטיעונים לעונש שהתקיים לפני ביום 15.6.2020. הסגנור טען כי מדובר באירוע הבנה מול שירות המבחן שנבעה מכך שהנאשמים 4 ו-5 לא היו פעילים באירוע עצמו. הנאשמים 4 ו-5 אישרו זאת לפני, ושבו על הودאות בנסיבות שייחסו להם בכתב האישום המתוקן (שם, עמ' 32-31).

(ב) ראיות לעונש

48. המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם 4 הכלל הרשעה אחת קודמת לשנת 2014 בעבירות התפרעות, בגין הוטל עליו בשעתו עונש מאסר בפועל בגין 60 ימים (יוער כי עבירות ההतפרעות בוצעה בסמוך לאחר רציחתו של הנער מוחמד ابو-חדר המשתייך למשפחה הנאים). כאמור, הנאשם 5 נעדך עבר פלילי.

לא הוגש ראיות לעונש מטעם הנאשמים 4 ו-5.

(ג) טיעוני הצדדים לעונש

49. המאשימה טענה כי נוכח חלקם היחסוי של הנאים 4 ו-5 באירוע בכללותם, מתחם העונש ההולם בעניינם נע מסופר חדש מססר בפועל הניטנים לRICTSI בדרך של עבירות שירות נרחבות, ועד 18 חדש מססר בפועל. בהתחשב בקיומן של נסיבות לקולא, הסכמה המאשימה כי ראוי להעמיד את עונשם של הנאים 4 ו-5 ברף התחתון של המתחם הנטען על-ידה.

50. מנגד, הסגנור טען כי יש להסתפק בעניינם של הנאים 4 ו-5 בהטלת עונש מססר מותנה. הנאים עצם הביעו חרטה על מעורבותם באירוע בדבריהם לפני.

(ד) מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאים 4 ו-5

51. **הערכיים המוגנים** שנפגעו בגין מעשייהם של הנאים 4 ו-5 פורטו לעיל.

אשר **לנסיבות ביצוע העבירה** - הנאים 4 ו-5 הודיעו בך שהם היו חלק מהחברה שתכננה את המארב נגד פארס כדי לתקוף אותו ולגרום לו חבלות. מבחינת חלקם של הנאים 4 ו-5 באירוע עצמו: הנאים 4 ו-5 הגיעו לזרה כל אחד ברכב משלהו. הנאם 5 המתין ברכבו מתוך כוונה להתריע בפני הנאים האחרים על הגעתו של פארס לזרה, ובהמשך העמיד את רכבו באופן שתרם לצידת המארב לרכבו של פארס. הנאם 4 נעמד בכביש גם הוא באופן החוסם מעבר של כלי רכב ברחוב, וכך מהמארב המתוכנן. לאחר הגעת רכבו של פארס לזרה, הנאים 4 ו-5 לא יצאו מרכבם. מילא, הם לא התקרבו לפארס ולא נכוו בזרה בעת שהתפתח קרב היריות בין פארס לבין הנאם 1. הנאים 4 ו-5 גם לא ידעו שהנאם 1 הגיע לזרה כשהוא חמוש בנשק. הם עצם לא היו חמושים בכל משחיתתו כלשהו.

בדומה לנאים 3, 4 ו-6, גם הנאים 4 ו-5 אחראים לחבלות המשמעות שנגרמו לפארס מכוח ביצוע בצוותא. עם זאת, חלקם היחסוי של הנאים 4 ו-5 הוא מצומצם ביחס לחלוקם של הנאים האחרים, מעצם העבודה שלהם לא יצאו מרכבם ולא התקרבו בגופם לפארס בשום שלב של האירוע.

52. **בחינת העונשה הנהוגת** - הנאים 4 ו-5 הורשו לפי הودאותם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמירות, שהעונש המרבי הקבוע בצדה בחוק הוא מססר 6 שנים. בחינת העונשה הנהוגת מעלה כי העונשה בגין העבירה האמורה היא מגוננת לפי נסיבותו של כל מקרה ומקרה. בשים לב לכך שהלכה הפסוקה מדגישה את הצורך בעונשה מרთיעה בגין עבירות אלימות המבוצעות בחבורה, אני סבורת כי על מתחם העונש ההולם להתחיל בעבודות שירות, ولو לתקופה קצרה.

53. בהתחשב בכך שהנאים 4 ו-5 הורשו כמבצעים בצוותא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמירות שקדם לה מארב מתוכנן בחבורה; אך גם בשים לב לכך שהנאים האחרים לא יצאו מרכבם, לא התקרבו לפארס בגופם, ומילא לא חבלו בעצם בפארס, לא נשאו כלי משחית ולא ידעו על הנשך שהנאם 1

ופארס הביאו עם לזרה - אני סבורה כי מתחם העונש הולם נע ממאסר קצר בפועל שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים בפועל.

(ה) העונש המתאים בעניינים של הנאים 4 ו-5 בגדרי המתחם

54. **לחובת הנאים 4 ו-5** יש לשקל את חומרתן של עבירות אלימות והוצרך להרטיע את היחיד והרבבים בגינן. לחובת הנאשם 4 הרשה קודמת בעבירות התפרעות שהרकע לביצוע צוין בס' 48 לדבריו לעיל.

55. **لتובות הנאים 4 ו-5** יש להביא בחשבון את ההזדהה ואת נטיית האחירות, וכן את החיסכון הניכר במשאבים ציבוריים. כפי שצווין לעיל, המאשימה עצמה הסכמה כי התקיק התפני בקשרים ראיתיים מהותיים. יש ליתן לכך משקל ממשי במסגרת קביעת העונש הולם בגדרי המתחם שנקבע. גם בעניינים של נאים 4 ו-5 יש להתחשב בעובדה שלמרות שפארס ירה בנאים 1-2 וגרם לפציעותיהם, הוא לא הוועד לדין בעבירות אלימות וזאת מטעמים מודיעיניים. מנימוקים שפורטו בס' 13-6 לעיל, הדבר מצדיק הקלה במידור קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם. לתובות הנאשם 5 שקלתי את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. לתובות שני הנאים מחייב שקלתי את ההמלצה העונשית של שירות המבחן. אוסף ואציג כי שני הנאים מפרנסים את משפחותיהם ונפגעו כלכלית מכך שלא יכולו לעבוד במשך תקופה ארוכה בגין תיק זה. בהמשך לכך, התחשבתי בעובדה שני הנאים היו עצורים במעטץ ממש שלושה חודשים (מיום 12.3.2019 עד יום 11.6.2019) ולאחר מכן שבו במעטץ בית למשך ארבעה וחצי חודשים נוספים עד יום 29.10.2019.

56. בהתחשב בנסיבות לחומרה לא ראייתי להסתפק בעונש ממון כפי שעתר הסגנון. עם זאת, בשים לב למכלול הנסיבות לקולא, אראה להעמיד את עונשם של נאים 4 ו-5 בטוחה התחתון של מתחם העונשה הולמת ולהשיט עליהם 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשי ממון מותנים.

סוף דבר

57. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאים כדלקמן:

נאשם 1

(א) 40 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

(ב) מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירה אלימות מסווג פשע, או עבירה בmanshak לפי סעיף 144 לחוק העונשין מסווג פשע, או עבירה של ירי Manshak חמ' לפי סעיף 340א לחוק העונשין מסווג פשע.

(ג) מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירה אלימות מסווג עונן (לא כולל עבירת איום), או עבירה בmanshak לפי סעיף 144 לחוק העונשין מסווג עונן, או עבירה של ירי Manshak חמ' לפי סעיף

340 לחוק העונשין מסוג עון.

נאשם 3:

(א) 9 חודשים מאסר בפועל, אולם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע המmonoה על עבודות השירות בחווית-דעתו.

על הנאשם 3 להתייצב לריצויו עונשו ביום 10.7.2021 עד השעה 10:00 במקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

mobharr ci ul ha-na'am 3 leudan at moshad ha-mmonoah be-cel shinui, am yhol, be-ketobet magorim. como kan, ha-na'am 3 mozher ci uli le-umod bat-nai h-pikach v-be-kirot h-peta'ut, vci kl h-patra bat-nai ubudot h-sivrot ulolah la-havia la-hpska mnhalit v-lritzi h-unosh b-mas'er bin kotli b-yt h-calla.

(ב) מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסווג פשע.

(ג) מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסווג עון (לא כולל עבירת איומים).

נאשמים 2, 6:

(א) 7 חודשים מאסר בפועל, אולם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע המmonoah על עבודות השירות בחווית-דעתו.

על הנאשם 2 להתייצב לריצויו עונשו ביום 10.12.2020 עד השעה 10:00 במקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

על הנאשם 6 להתייצב לריצויו עונשו ביום 10.12.2020 עד השעה 10:00 במקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

mobharr ci ul ha-na'aim leudan at moshad ha-mmonoah be-cel shinui, am yhol, be-ketobet magorim. como kan, ha-na'aim mozherim ci uliym le-umod bat-nai h-pikach v-be-kirot h-peta'ut, vci kl h-patra bat-nai ubudot h-sivrot ulolah la-havia la-hpska mnhalit v-lritzi h-unosh b-mas'er bin kotli b-yt h-calla.

(ב) מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסווג פשע.

(ג) מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסווג עון (לא כולל עבירת איומים).

נאשמים 4, 5:

(א) 45 ימי מאסר בפועל, אותם יוכל הנואשים לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחווית-דעתו.

על הנואם 4 להתייצב לריצוי עונשו ביום 10:00. 5.1.2021 עד השעה 10:00 במקדמת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

על הנואם 5 להתייצב לריצוי עונשו ביום 10:00. 7.1.2020 עד השעה 10:00 במקדמת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

mobasher ci על הנואשים לעדכן את משרד הממונה בכל שניי, אם יחול, בכתב מגוריהם. כמו כן, הנואשים מזוהרים כי עליהם לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורת הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

(ב) מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך שנתיים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסווג פשע.

(ג) מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסווג עון (לא כולל עבירת איוםים).

המציאות תמציא את גזר-הדין לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג אלול תש"פ, 02 ספטמבר 2020, במעמד הנוכחים.